

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر مناطق آزاد ایران در اشتغال و کارآفرینی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی حسابداری، مدیریت و نوآوری در کسب و کار (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمودلی روزبهان - عضو هیات علمی دانشگاه

فاطمه سادات حسینی آستارایی - مدرس دانشگاه

خلاصه مقاله:

تاریخچه مناطق آزاد ایران: تاسیس و راه اندازی مناطق آزاد در ایران در سالهای اولیه 1330 شکل گرفت. در آن سالها با به وجود آمدن مشکلات ناشی از فقدان تسهیلات بندری و تاسیسات مورد نیاز برای نگهداری کالاهای وارده به کشور، در بنادر و بازرگانی بزرگ جنوب (همچون: خرمشهر، بوشهر و بندرعباس) ضرورت چنین کاری احساس می شد. در همان زمان نیز این فکر از سوی طرفداران تجارت و بازرگانی آزاد مورد توجه قرار گرفت و مطرح شد، که مورد تصویب مقامات مرکزی نیز واقع گردید. با این حال، مطالعات مربوط به تاسیس این مناطق، از سوی سازمان برنامه به مشاوران دانمارکی محول شد و در اثر نتایج این مطالعات، تنها یک انبار نگهداری کالا در خرمشهر ایجاد شد. پس از آن در سالهای دهه 1340 درباره اندیشه مناطق آزاد مطرح گردید و نهایتاً زمینه تاسیس اولین مراکز جهانگردی در جزایر کیش و مینو فراهم شد. تا سال 1357 این مناطق نقش جهانگردی خود را حفظ کرده بودند، اما در سال 1358 با تصویب ماده واحده ای توسط شورای انقلاب، منطقه کیش از پرداخت حقوق و عوارض گمرکی و حق انحصار و ثبت سفارش در مورد کالاهای وارده، معاف شد. به این ترتیب نقش جهانگردی آن به تدریج کم رنگ گردید. در سال 1368 براساس تبصره 19 قانون نخستین برنامه پنجساله در توسعه اقتصادی اجتماعی و فرهنگی کشور، به دولت اجازه داده شد که در سه نقطه مرکزی اقدام به تاسیس مناطق آزاد تجاری-صنعتی کند. در همین راستا گمرک ایران و سازمان بنادر و کشتیرانی مکلف شدند تا ظرف شش ماه از تاریخ تصویب قانون برنامه اول، مناطق ویژه حراست شده ای را در مبادی ورودی یا گمرکات اصلی احداث کنند، تا به منظور نگهداری امانی مواد اولیه و قطعات، ابزار و مواد تولیدی که بدون انتقال ارز وارد کشور می گردید مورد استفاده قرار گیرند.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/988706>

